

Vamp: Siste Stikk

Det kan låte som en klisjé, når man utroper et band til å *være sin egen sjanger*. I Vamps tilfeller er det uansett sant. Deres mix av stillferdig og tung folkrock er unik. Og for noen låter de skriver!

"Siste Stikk" er bandets åttende studioalbum siden de debuterte i 1993. Siden den gang har de vokst seg større og større, slik at de nå truer med å sprengre grensene for hvor store det går an å bli i Norge. De er helt der oppe nå, i toppen - sammen med **Madrugada**.

Noen mener de stiller med *visesang*. På sett og vis er det vel korrekt, men **Vamp** er ikke mer "viser" enn eksempelvis **Emmylou Harris**. En viktigere likhet, kanskje: De er akkurat like gode.

De går ut av albumet med en låt som til forveksling ligner samarbeidet mellom **Odd Børretzen** og **Lars Martin Myhre**; talking blues. Før vi kommer så langt, har vi fått servert 11 sanger av aller ypperste merke. De varierer i stil og karakter, men låter **Vamp** tvers igjennom.

Jeg kommer til å tenke på noe Unni Wilhelmsen en gang uttalte til PULS: - *Er en CD virkelig et dyrt produkt?*

Hun svarte et kontant nei, og henviste til at en pizza på døra er dyrere enn et album med en times musikk. I tilfellet **Vamp** blir sammenligninga absurd. Hver eneste sang på "**Siste Stikk**" er verd et vogntog med pizza.

